

31990L0641

L 349/21

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

13.12.1990

DYREKTYWA RADY
z dnia 4 grudnia 1990
w sprawie praktycznej ochrony pracowników zewnętrznych,
narażonych na promieniowanie jonizujące podczas pracy na terenie kontrolowanym

(90/641/Euratom)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, a w szczególności art. 31 i 32,

uwzględniając wniosek Komisji, złożony po konsultacji z grupą osób wyznaczonych przez Komitet Naukowo-Techniczny spośród ekspertów naukowych z Państw Członkowskich, zgodnie z postanowieniami art. 31 Traktatu,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Społeczno-Ekonomicznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w art. 2 lit. b) Traktatu postanowiono, że Komisja wprowadzi jednolite normy bezpieczeństwa dla ochrony zdrowia pracowników i osób postronnych oraz zagwarantuje, że normy te będą stosowane zgodnie z procedurami ustalonymi w rozdziale 3 tytułu II Traktatu;

w dniu 2 lutego 1959 r. Rada przyjęła dyrektywy ustalające podstawowe normy dla ochrony zdrowia pracowników i osób postronnych przed promieniowaniem jonizującym ⁽³⁾, zmienione dyrektywami 80/836/Euratom ⁽⁴⁾ oraz 84/467/Euratom ⁽⁵⁾;

tytuł VI dyrektywy 80/836/Euratom ustala podstawowe zasady rządzące praktyczną ochroną pracowników narażonych na promieniowanie;

artykuł 40 ust. 1 tej dyrektywy zapewnia, że każde Państwo Członkowskie podejmie wszystkie działania konieczne dla zagwarantowania skutecznej ochrony pracowników narażonych na promieniowanie;

w art. 20 i 23 tej dyrektywy ustanowiono klasyfikację miejsc pracy i kategorie pracowników, stosownie do poziomu ich narażenia;

pracownicy wykonujący pracę na terenie kontrolowanym w rozumieniu wspomnianych wyżej art. 20 i 23, mogą należeć do personelu użytkownika obiektu lub być pracownikami zewnętrznymi;

artykuł 3 dyrektywy 80/836/Euratom, dotyczący rodzajów działalności wymienionych w art. 2 tej dyrektywy, stanowi, że w przypadkach określonych przez każde z Państw Członkowskich

prowadzenie takiej działalności wymaga zgłoszenia lub uprzedniego uzyskania zezwolenia;

pracownicy zewnętrzni mogą zostać narażeni na promieniowanie jonizujące kolejno na kilku terenach kontrolowanych, znajdujących się na terytorium tego samego Państwa Członkowskiego lub w różnych Państwach Członkowskich; oraz że te szczególne warunki pracy wymagają wprowadzenia odpowiedniego systemu monitoringu (pomiarów kontrolnych);

każdy system monitoringu utworzony dla pracowników zewnętrznych musi zapewniać im ochronę równoważną ochronie stałych pracowników użytkownika obiektu, dzięki postanowieniom wspólnym dla obu grup;

do czasu wprowadzenia jednolitego systemu obejmującego terytorium całej Wspólnoty należy uwzględnić również systemy monitoringu radiologicznego dla pracowników zewnętrznych, które mogą istnieć w Państwach Członkowskich;

w celu optymalizacji ochrony pracowników zewnętrznych, konieczne jest jasne określenie obowiązków pracodawców i użytkowników zewnętrznych, bez wpływu na konieczny udział pracowników zewnętrznych w zapewnianiu ich własnej ochrony;

w miarę praktycznych możliwości, system ochrony radiologicznej pracowników zewnętrznych stosuje się również do pracowników samozatrudnionych, na zasadach jak dla pracodawcy zewnętrznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

Cel i definicje

Artykuł 1

Celem niniejszej dyrektywy jest uzupełnienie dyrektywy 80/836/Euratom, co prowadzi do optymalizacji na poziomie Wspólnoty ustaleń dotyczących praktycznej ochrony pracowników zewnętrznych, zatrudnionych do działań na terenach kontrolowanych.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej dyrektywy:

— „teren kontrolowany” oznacza każdy teren objęty specjalnymi przepisami w celu zapewnienia ochrony przed promieniowaniem jonizującym, do którego dostęp jest kontrolowany, zgodnie z postanowieniami art. 20 dyrektywy 80/836/Euratom;

⁽¹⁾ opinia przedstawiona w dniu 11 października 1990 roku (jeszcze nie publikowana w Dz.U.).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 7.3.1990, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 11 z 20.2.1959, str. 221/59.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 246 z 17.9.1980, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 265 z 5.10.1984, str. 4.

- „użytkownik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która na mocy prawa krajowego odpowiada za teren kontrolowany, na którym prowadzona jest działalność wymagająca zgłoszenia zgodnie z postanowieniami art. 3 dyrektywy 80/836/Euratom;
- „pracodawca zewnętrzny” oznacza każdą, niebędącą użytkownikiem, osobę fizyczną lub prawną, włącznie z osobami należącymi do jej personelu, prowadzącą jakąkolwiek działalność na terenie kontrolowanym;
- „pracownik zewnętrzny” oznacza każdego pracownika kategorii A, zgodnie z definicją w art. 23 dyrektywy 80/836/Euratom, prowadzącego dowolną działalność na terenie kontrolowanym, zatrudnionego przez pracodawcę zewnętrznego zarówno na czas określony jak i na stałe, włącznie z osobami przechodzącymi szkolenie, praktykantami i uczniami w rozumieniu art. 10 tej dyrektywy, a także świadczącego usługi jako pracownik samozatrudniony;
- „system monitoringu radiologicznego” oznacza środki wypełniania postanowień podanych w dyrektywie 80/836/Euratom, a w szczególności w tytule VI tej dyrektywy, podczas prowadzenia działalności przez pracowników zewnętrznych;
- „działalność prowadzona przez pracownika” oznacza każdą usługę lub usługi świadczone przez pracownika zewnętrznego na terenie kontrolowanym, za który odpowiada użytkownik.

TYTUŁ II

Obowiązki właściwych organów w Państwach Członkowskich*Artykuł 3*

Każde Państwo Członkowskie uznaje, że prowadzenie działalności, o jakiej mowa w art. 2 dyrektywy 80/836/Euratom, przez pracodawców zewnętrznych podlega zgłaszaniu i uprzedniemu uzyskiwaniu zezwolenia, jak ustalono zgodnie z postanowieniami tytułu II wspomnianej wyżej dyrektywy, a w szczególności w art. 3.

Artykuł 4

1. Każde z Państw Członkowskich zapewni, że system monitoringu radiologicznego zapewnia pracownikom zewnętrznym ochronę równoważną ochronie, jaką zapewnia się pracownikom zatrudnianym przez użytkownika na stałe.
2. Do czasu ustanowienia na poziomie Wspólnoty jednolitego systemu ochrony radiologicznej dla pracowników zewnętrznych, takiego jak sieć komputerowa, należy się uciec:
  - a) przejściowo, w zgodzie ze wspólnymi postanowieniami podanymi w załączniku 1:
    - do scentralizowanej sieci krajowej, lub
    - do wydania każdemu pracownikowi zewnętrznemu odrębnego dokumentu monitoringu radiologicznego, do czego również mają zastosowanie wspólne postanowienia wymienione w załączniku 2;

- b) w przypadku pracowników zewnętrznych przekraczających granice państwowe, oraz do dnia ustanowienia systemu w rozumieniu ust. 2, do wydania odrębnego dokumentu, o jakim mowa w lit. a.

TYTUŁ III

Obowiązki pracodawców zewnętrznych i użytkowników*Artykuł 5*

Pracodawcy zewnętrzni, bezpośrednio albo na podstawie kontraktów zawartych z użytkownikiem, zapewniają ochronę radiologiczną swych pracowników, zgodnie ze stosownymi postanowieniami tytułów III-VI dyrektywy 80/836/Euratom, a w szczególności:

- a) zapewniają przestrzeganie ogólnych zasad i ograniczeń dawek, wymienionych w artykułach 6-11 tej dyrektywy;
- b) zapewniają informacje i szkolenia w dziedzinie ochrony przed promieniowaniem, wymienione w art. 24 tej dyrektywy;
- c) gwarantują, że ich pracownicy są objęci oceną narażenia i nadzorem medycznym, na warunkach ustalonych w art. 26 i 28-38 tej dyrektywy;
- d) zapewniają, że dane radiologiczne indywidualnego monitoringu narażenia poszczególnych pracowników, w rozumieniu załącznika 1 część II do niniejszej dyrektywy, są uaktualniane w sieciach oraz w dokumentach indywidualnych, wymienionych w art. 4 ust. 2.

Artykuł 6

1. Użytkownik terenu kontrolowanego, na którym prowadzą działalność pracownicy zewnętrzni, jest odpowiedzialny, bezpośrednio lub za pośrednictwem ustaleń kontraktowych, za praktyczne aspekty ochrony radiologicznej tych pracowników, wiążące się bezpośrednio z naturą terenu kontrolowanego oraz rodzajem działalności.

2. W szczególności, w odniesieniu do każdego z pracowników zewnętrznych, prowadzących działalność na terenie kontrolowanym, użytkownik musi:

- a) sprawdzić, czy dany pracownik z medycznego punktu widzenia został uznany za zdolnego do wykonywania przypisanych mu obowiązków;
- b) zapewnić, że poza przeszkoleniem podstawowym z dziedziny ochrony radiologicznej, wymienionym w art. 5 ust. 1 lit. b, pracownik odbył szkolenie specjalne, uwzględniające cechy charakterystyczne zarówno terenu kontrolowanego jak i samej działalności;
- c) zapewnić, że pracownik został wyposażony w konieczne osobiste wyposażenie ochronne;
- d) zapewnić również, że pracownik jest objęty indywidualnym monitoringiem narażenia, stosownym dla rodzaju działalności, a także, w razie potrzeby, praktycznym monitoringiem dozymetrycznym;

- e) zapewnić przestrzeganie ogólnych zasad i ograniczeń dawek, wymienionych w art. 6-11 dyrektywy 80/836/Euratom;
- f) zapewnić lub podjąć odpowiednie działania dla zapewnienia, że po każdej działalności udokumentowano dane radiologiczne dotyczące indywidualnego monitoringu narażenia każdego z pracowników zewnętrznych, w rozumieniu załącznika 1 część III.

TYTUŁ IV

Obowiązki pracowników zewnętrznych*Artykuł 7*

Każdy pracownik zewnętrzny jest zobowiązany do wniesienia, w zakresie praktycznie możliwym do osiągnięcia, własnego wkładu do ochrony, jaką ma mu zapewnić system monitoringu radiologicznego, wymieniony w art. 4.

TYTUŁ V

Postanowienia końcowe*Artykuł 8*

1. Państwa Członkowskie, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1993 r., wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i admini-

stracyjne, konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

2. Gdy Państwa Członkowskie przyjmą ustalenia wymienione w ust. 1, zachowają w nich odwołanie do niniejszej dyrektywy lub dołączą do nich takie odwołanie przy okazji ich pierwszej oficjalnej publikacji. Metody takiego odwołania będą ustalone przez Państwa Członkowskie.

3. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o głównych postanowieniach prawa krajowego, które jest przyjmowane w dziedzinie regulowanej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 9

Niniejsza Dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 1990 r.

W imieniu Rady

G. DE MICHELIS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

**POSTANOWIENIA WSPÓLNE DLA SIECI I DOKUMENTÓW INDYWIDUALNYCH, WYMIENIONYCH
W ART. 4 UST. 2****CZĘŚĆ I**

1. Każdy system monitoringu radiologicznego, ustanowiony w Państwach Członkowskich dla pracowników zewnętrznych, musi zawierać trzy wymienione niżej działy:
  - dane szczegółowe dotyczące tożsamości pracownika zewnętrznego,
  - dane szczegółowe, które muszą być dostarczone przed rozpoczęciem każdej działalności,
  - dane szczegółowe, które muszą być dostarczone po zakończeniu każdej działalności.
2. Kompetentne urzędy w Państwach Członkowskich podejmują działania konieczne dla zapobiegania wszelkiemu fałszowaniu, niewłaściwemu wykorzystywaniu lub nielegalnemu ingerowaniu w system monitoringu radiologicznego.
3. Dane dotyczące tożsamości pracownika zewnętrznego muszą zawierać również określenie płci pracownika oraz jego datę urodzenia.

CZĘŚĆ II

Przed rozpoczęciem każdej działalności, pracodawca zewnętrzny lub uprawniony do tego urząd, za pośrednictwem systemu monitoringu radiologicznego, musi przekazać użytkownikowi lub jego uprawnionemu specjalistce medycznemu następujące dane:

- nazwę i adres pracodawcy zewnętrznego,
- medyczną klasyfikację pracownika zewnętrznego, zgodnie z postanowieniami art. 35 dyrektywy 80/836/Euratom,
- datę ostatniego badania okresowego,
- wyniki indywidualnego monitoringu narażenia danego pracownika zewnętrznego.

CZĘŚĆ III

Dane, które użytkownik musi zarejestrować lub przekazać do zarejestrowania przez upoważniony do tego urząd w ramach systemu monitoringu radiologicznego po zakończeniu każdej działalności, muszą zawierać podane niżej pozycje:

- okres trwania działalności,
  - ocenę dawki efektywnej, jaką otrzymał pracownik zewnętrzny,
  - w przypadku narażenia niejednorodnego, ocenę równoważnika dawki w różnych częściach ciała,
  - w przypadku skażenia wewnętrznego, ocenę wchłoniętej aktywności lub dawki obciążającej.
-

ZAŁĄCZNIK II

**POSTANOWIENIA DODATKOWE DO POSTANOWIEŃ ZAŁĄCZNIKA 1,
DOTYCZĄCE INDYWIDUALNEGO DOKUMENTU MONITORINGU RADIOLOGICZNEGO**

1. Indywidualny dokument monitoringu radiologicznego, wydawany przez kompetentne urzędy w Państwach Członkowskich pracownikom zewnętrznym, jest dokumentem nieprzekazywalnym (wystawionym konkretnej osobie).
  2. Zgodnie z postanowieniami załącznika I, część I ust. 2, dokumenty indywidualne są wystawiane przez kompetentne urzędy Państw Członkowskich, które każdemu dokumentowi indywidualnemu nadają numer identyfikacyjny.
-